

Az előfizetés ára:

1 egész évre 5 frt — kr.
1 fél évre 2 frt 50 kr.
1 negyed évre 1 frt 25 kr.

Körjegyzőknek, községeknek és néptanioknak:
Egész évre 4 forint, fél évre 2 forint

Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetői és egyes lapellátásokat venni lehet a kiadóhivatalban, Traub B. és társa, Valentin Károly, Böhm M., Luzsovics L., Weidinger N. üzletében és a fődohánytözsdeben.

Hirdetések:
mindenkor árjegyzék szerint.
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
Nyilvánterben egy sor 10 kr.

PÉCS

Politikai vegyes tartalmu hetilap.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség: Nepomuk-utca 29. sz.

Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Hirdetéseket elfogad:

Külföldön:

Barék J. és társa Erfurtban. Haasonstein és Vogler, Steiner A. Hamburgban. Daube G. L., Knoll Ignác, Frankfurtban. Opellik A., Schalek Henrik, Mosse Rudolf, Bécsben.

Magyarországon:

Neuberger és Braun, Goldberger A. V., Lang Lipót, Schwarz Gyula, Somogyi F. „Első magyar nemzetközi irodá"-ja Budapestben.

Kiadóhivatalunk és Janovszky H. király-utczában levő hirdetések felvételi irodája Pécsen.

Kéziratok

a szerkesztőséghez, Nepomuk-utca 29-ik sz. küldendők.

Korrupció.

Az erkölcselenség azon gyalázatos neme, mely szerint az egyesek magánérdeke s anyagi magánhaszna a közérdek rovására, sőt annak céltalanságát megkérdőjelezve mozditatik elő, társadalmunk mindinkább szélesebb köreiben terjed és mindinkább aljasabb okokra vezethető vissza.

A köz-sikkasztások és a közérdek rovásával járó család gazdagodások közéletünk nyilvánulásainak oly gyakori jelenségeit képezzik, hogy a tisztességes elemeket a borzalom érzete fogja el, látva, hogy társadalmunk ezen karaktere tekintetében is mennyire közeledik az oroszországi állapotokhoz.

Azt mondják azok, kik mindent fényes színben látnak, hogy ez pessimismus! Hogy a valóságban nincs így és hogy egyes esetekről nem lehet általános ítéletet mondani.

Sajnos, hogy épen ellenkezőleg áll a dolog. Sokkal sötétebb a való, sokkal romlottabbak az erkölcsök és fekélyesebb a társadalmi organizmus, mint a mennyire ezt a magára akasztott tisztesség rongyai alul ki-venni lehet.

Pessimismus az, midőn törvényszéki gyakorlatunk félbeszakítottán az ország legtöbb vidékén a közsikkasztások és hasonló büntetendő cselekmények elítélésével foglalkozik?

Pessimismus az, hogy itt egy községi bírónak, ott egy jegyzőnek, majd ismét egy szolgabíró, igen sürűn az árva-örökösök gondnokai, itt-ott egy alispán, törvényszéki jegyző, sőt még törvényszéki elnök is a köz-sikkasztás vádjai alatt állanak?

Pessimismus az, midőn a közbizony elharácsolása és azzal a magánérdek javára való visszaélés miatt tett panaszok ország-szerte a törvényhatóságok élet mindennapi jelenségei képezik?

Pessimismus az, midőn úgy a városi, mint a megyei törvényhatóságok legnagyobb részében a tisztviselők rendes fizetésüket csak olyan járuléknak tekintik, melynek ötszörösét, hatszorosát azon salariumokból (törökül „baksis“-ből) várják, melyet a hozzájuk folyamodó felek megfizetni el nem mulasztanak, azért, nehogy a tisztviselő urak hivatalos kötelességeikről megfélemedezni méltóztassanak?

Ti optimista bölesek, jöjjetek le a vidékre és nézzétek meg az életet teljes valóságában, hallgassátok meg a népiaty, hogy keserűség és humorában hogy nevezi el az egyiket „nyulas bírónak," a másikat „szénás jegyzőnek," a harmadikat „zabos szolgabírónak,"

jelöljétek annak, hogy a királyi bírónak nem vet meg jó szolgálatáért egy-két nyulat, a nótárius egy-két kocsi szénát és a szolgabíró futó lovai számára egy pár mázsa zabot — és akkor ítéltetek!

Ilyen erkölcsök mellett nem lehet csudálkozni, ha az egész országra kiterjedő olyan katonasabadió banda élhet meg éveken keresztül, melynek számos tagja a legnagyobb vakmerőséggel üzi gonosz visszaéléseit és ezek segítségével vagyonos családok fiainak a katonai kötelezettség alól való kiszabadításából házakat épít.

Ilyen erkölcsök mellett a legjelesebb institúciók is rosszul fognak működni s minden alkotmányosság, minden szabadság és minden liberalizmusunk mellett a nyilvános élet terén sem jog, sem igazság nem uralkodhatik, mert ezek csak arra valók, hogy azokkal visszaélni lehessen.

Ilyen erkölcsök mellett a legjelesebb államférfi is csak törpe eredményeket mutathat fel; és a legjobb akaratu kormány-rendszer tethetetlen marad.

Mind ez állapotokért első sorban a társadalom, a felelős; azon társadalom, mely megfoghatatlanul téves elveket követ tagjai jellemének megítélésében. Nálunk minden a külszin szerint történik, csak a látszat a döntő.

Az, a ki életében egyebet nem tett, mint dorbézolt, elpusztította szép vagyonát, tönkretette családját és váltóival egy-pár jóhiszemű embert berántott, mihelyt a Duverger vagy Bolgár-féle párbaj-szabályok szerint lovas-gias elégtételre kész és ilyet vesz, az kifogástalanul tisztas ember és bizonyos, hogy egy kis befolyással a legmagasabb hivatalt is elnyerheti.

Epen így vagyunk a közintézményekkel is. Nyugot-európai törvénykezést léptetünk életbe s dolgozunk benne a törökhöz hasonló indolenciával; a hivatalos óra a fő — a hátralék az mellékes dolog.

Rajongó szabadságérzetünk a közigazgatásnál csak választást sürget és minden törekvésünk oda irányul, hogy a megválasztottak szeszélyeink és egyéni érdekeink rabszolgái legyenek.

Az ifjúságnál a fő a diploma; de tud-e és tanul-e valamit — az másodrendű.

Ilyen beteg társadalom mellett mi természetesebb, mint az, hogy a jobb érzelmi rész elégedetlen, a nép gyanakvó, a kormány legjobb intencióiban csalódik, az állam fejlődésében megakad. És egyedül a sikkasztók, íjlvajok és a hivatalra aspiráló végzetek érzik jól magukat.

Jó volna ismét az a világtörténelmi nevezetességű korbács, melylyel, mint egykoron az Isten házából a kúfárok, most a tisztesség templomából a korrumpált gonoszság kikérgettetnék.

— **A maissi mezőgazdasági hitelszövetkezet** évi rendes közgyűlését f. hó 4-iken tartotta hétszáz-nál több mezőgazda — mint részvényes — jelenlétében. A szövetkezet igazgatóságának elnöke Müller János, üzletvezetője Linder György, könyvvivője Weinmann József, igazgatóság tagjai: Frey János, Zeiflogel György, Deutsch Lipót, Lyubovity Mladen.

Az igazgatóság jelentés, megemlítve, hogy a kormány a hitelszövetkezetek könnyebb és egyöntetűbb szervezése céljából alapszabály és könyvminta beszerzése végett nyílt pályázatot hirdetett, a hitelszövetkezetekre vonatkozólag így folytatja:

„Közel az idő, azt hisszük, midőn e téren nagyobb mozgalom fog megindulni. Ha rá nem visz a szövetkezésre, a szétforgacsolt erők egyesítésére a jó szó, majd ráterel a magunk szegénysége, mely késon ugyan, de a legjobb mértékdjelző szokott lenni az általunk néha önkénytelenül is előkészített nyomorúságos helyzetben még fennmaradt egy-két utunk kijelölésénél. A gazdaközönség feljajdulása nem helyi; országos az. A nagybirtokos a legkisebb gazdával egy panaszt íú s mindketten a jobb idöket várják. Bizony, mi tagadás benne, a kisgazda ma is az ország nem egy helyén a kuckó mellett nézi a világ sorát, mintha a jó Istenbe vetett hite, reménye volna az egyedüli eszköz helyzete javulására s nem a saját öntudata által sugalt helyes, a mai kornak megfelelő gazdasági tevékenysége. . . . Hába minden, a gazdának épen úgy kell ma számolnia mint a kereskedőnek. Ismerne kell a földje talaját és tudnia, mely gabonaféléket azok, a melyek legjobban megteremnek és mikből huzhat legtöbb hasznot. Nem tudjuk tehát eléggé ajánlani t. tagjainknak az öntudatos gazdasági tevékenységet és szívetést. . . . Vessünk tehát mindennap számot a kis gazdaságunkban felmerülhető kiadásokról és hassunk oda, hogy földünk nemcsak termőképess legyen, hanem lankadatlan, szakavatott munkálkodásunk által oly tökévé is növesztessük, a mely ily valóságos időben legalább annyit nyújthasson, hogy megélhessünk és kiadásainkat fedezhessük; és a mi a jövőt illeti, az, ha késik is, el nem marad.”

Kijelentve, hogy a szövetkezet jövőre a Tarnóczy Gusztáv-féle céggel semmiféle összeköttetésben sem fog állani és hogy a biztosítási ügyét kivéve semmiféle üzletbe nem fog bocsátkozni — jöhet ily módon a gép-eladások közvetítéséből származott nyereség jövőre el fog esni, a jelentés így folytatja:

„A szövetkezet a biztosítási ügyével is foglalkozik, a mennyiben ügynökséget vállalt és tagjaink részére előnyös díjtételeket sikerült kieszközölnie. Sajnos, hogy tagjaink nagy része a részükre biztosított kedvezményt nem igen veszi igénybe. Pedig a jég, vagy tűz elleni biztosítás a gazda nem legutolsó nélkülözhetetlen szükséglete. Igazgatóságunk határozata szerint azt a jutalék-összeget, a mely a szövetkezetet illetné, csak azért, hogy tagjainkban a biztosítási eszméjét jobban terjeszse és azzal inkább megbarátkoztassa, nem vette nyereségül, hanem azon biztosítók között, a kik a múlt évben a mi közveti-

tésünk folytán biztosítottak — fizetett díjösszegük arányában felosztani s kifizeteni határozta. Ez is oly kedvezmény, a mely másutt fel nem található. Egyik tagunk ez által 13 frt 74 krnyi jutalékban részesül, a mire soha sem számított. Ez az egy tény is világosan bizonyítja a szövetkezetes nagy horderejét és fontosságát.

A biztosítási ügyet Frey János igazgatósági tag ur volt szives magára vállalni s így ő végezte az összes levelezést stb. minden tisztelt díj nélkül, a miért e helyen is önzetlen, ügytuzgó működéséért az igazgatóság köszönetet szava.

Az 1860 frt 22 kr. nyereséget alapszabályaink értelmében a következő módon javasoljuk felosztani: 20% a tartalékalap javára, 20% az igazgatóság díjazására és 60% ot a befizetett üzletész arányában osztalék gyanánt az egyes tagok között kifizeteni.”

A múlt évi forgalom 1,193,811 frt 63 kr; a mérleg-számla 102,519 forint 62 kr; a nyereség és veszteség-számla 4,712 frt 13 kr, 1,560 frt 22 kr. nyereség-egyenleggel. A közgyűlés tudomásul vette az igazgatóság jelentést, elfogadta a nyereség felosztására vonatkozó indítványt s a Vilhelm József, Barbirovity Tyró és Endresz Pál felülvizelő bizottsági tagok által megvizsgált zárszámadásokra a felmentésnyit megadta.

Említésre méltó, hogy midő a szövetkezet 1882. július 1-én megkezdte működését, mindössze 308 üzletész volt jegyezve, melyekre 3479 frt 78 kr. fizettetett be. Ma, illetőleg 1885. év végén 659 üzletész jegyeztetett s tényleg már 30465 frt 18 kr. volt befizetve. Maga e tény elegendően igazolja, hogy a Kisbirtokosok országos földmívelésével szövetséges „Maiss és Vidéke mezőgazdasági előlegylet” napról napra gyarapszik. Ohajtható, hogy megyénk mentől több pontján alakíttassanak ily hitelszövetkezetek.

Politikai hírek.

— **A tözsdé-adó behozását célzó javaslatát** Istóczy Győző országgyűlési képviselő a magyar képviselőházban szerdán okadatolta. A javaslat Szapary Gyula gróf pénzügyminiszter felszólalása után a gazdasági és pénzügyi bizottsághoz utasított.

— **Gladstone** ir törvényjavaslata, melyet f. hó 8-án okadatolt s mely Irország számára teljes autonómiát s ebből folyólag (Dublinban gyűlésező) teljesen külön parlamentet tervez, oly módon azonban, hogy ennek hatásköre alól a tengerészeti, gyarmati, kereskedelmi, hadászati, pénzügyes és külpolitikai ügyek elvonatnának s az állami költségekhez Irország, melynek népessége Angliának 1/3 része, csak 1/10 részben járulna, — első olvasásban rövid vita után szavazás nélkül elfogadta ott. Tekintve a nagy ellenzést, melylyel az angol közvélemény Gladstone e javaslatát fogadta, nagyon valószínű, hogy azon lényeges módosítások fognak közöszöletelni.

— **Sándor bolgar fejedelem** hosszú halogatás után kijelentette, hogy — bár fenntartással — hozzá

A „Pécs” tárczája.

Három szív történe.

— Beszély. —

Írta: Aggteleki (Ullein) Ferenc.

Izléssel berendezett kert fasorán fiatal tiszt lépdel elmerengve. Többször meg-megáll, lehajol az utat szegélyező virágokhoz, mintha sugna, mondandó nekik valamit. Az óra tized ütött. Károly — így nevezték a tisztet — öszerezett. Mi csalta őt e kertbe ily este, s ha meglátják, mily talányokra fog anyagot szolgáltatni? Meggyorsítá lépteit, míg végre fölért egy szelid magaslatra, melynek tetején zöldel sűrűn benőtt sátor állott, gyönyörű kilátást nyújtva a szemlélőnek. Károly fellélekzett.

Ez az „ő” legkedvesebb helye — mondá, mi alatt körültekintett. Eljöttem elbucuzni minden levélkétől és virágtól, mely ruháját érinté; talán megsugárják neki, hogy itt voltam és hogy nagyon szeretem őt! Oh! Júlia, szép szemeidet edes álom tartja zárva; talán nem is sejtjed, hogy miattal mennyt szenvedek. . . . Károlyt merengéséből halk léptek zaja ébreszt fel. Az est elragadón szép volt. A hold teljes fényvel világított és így könnyű volt meglátni, ha valaki jött.

Ez ő — mondá Károly magában és észrevétel nélkül elrejtődött a sátorba. A legkellemetlenebb helyzetbe jutott. Szíve teljes hevével óhajtottá nygan a találkozást, ezen alkalommal azonban az nem birt a tisztesség látszatával. Hogy fogja titlétét igazolni? Az idő rövid volt és a merengésében meglepett szerelmes hamar zavarba jő. Érezte ezt Károly is. Különbem sem tudott volna hazudni. A magasos érzelme hatása alatt büszkén, önértetesen emelte föl fejét és elhatározta, hogy nem fogja tovább titkolni, mit eddig elrejtve eltemette rejtejt. Midőn a hölgy a sátor bejáratához ért, Károly egy lépéssel közeledett és katonásan tisztelegve meghajlta magát.

Júlia ajkáról egy halk sikoltás lebbent el. A találkozásnak s sajátosága nemere nem volt elkészülve. Ő az est szépségében akart gyönyörködni, szabad folyást engedni a lélek csapongásának, a képzőlet röpítések; magába szívni az est illatos légét, elmerengni a csillagok rezgő fényén, hullásán, a fűfalom panaszán, a csermelyke csörgésén; ábrándokba ringatni ifjú kedélyét, szabad verést engedni a szívnek; a természet szépségének hatása alatt foglalkozni önmagával, beléleltével és — elzárva a túrkészó tekintetektől — gondolatot szentelni e magányban azon lénynek, kit szeret, — miért is e hirtelen meglepetés nem kis ijedséget és zavart okozott neki.

Hadnagy ur, ön itt? — Kérdé Júlia reszkető hangon, mélyen elpirulva. — Nem fogja zokon venni — folytatá — ha e szokatlan jelenséget talányszerűnek mondok. Különbem érezze magát jól e kertben és bocsásson meg, hogy zavartam magányában.

Júlia illetlenek tartotta még tovább is maradni: jó éjt kívánva távozni akart; de viszont Károly fölhíva érezte magát az igazolásra, azért csödelte tekintett Júlia szemébe, kérve őt, hogy hallgatna meg. Júlia gépiesen engedelmesskedett.

Istenem! mit is hoztak föl mentességemül? — mondá Károly. E szép kert valóban az önéké és nekem nem volna itt helyem; de lássa, itt oly kedves, oly elragadó minden, hogy az embert mintegy láthatatlan erő vonzza és kötve tartja. Az éj leereszté homályos fátylót, fent az ég azurján milliövi csillag regyog, — ott a távolban elmosódó alakok mint ködképek lebegnek előttünk, — a virágok kelyhei kábitó illattal töltik be a levegőt és ott a pástörtiz utolsó szikrája hamvad el. Ilyen lehet a szív reményességének haldoklása is! Itt a repkény leveleivel suttog édesen, lágyan, altatóan az ébredő esti szél; oh! ha értenék, hogy mit regél e vándor szerelmes?! Hangjával egybeolvad a földvilének, e szárnyas lantosnak melancholikus csattogása. Sejtethető-e, mit érez e parányi

szív? A pástör furulyájának édes rezgése oly megható, oly bánatos, mint a bércék panaszá, mely elhal a völgyek lágy ölén; ott a virágokon és fűvön oly fényesen ragyog a harmat, mint a hölgy szemében a köny, vagy mint a hulló csillagok, — mily szép, mily fényes itt minden.

Júlia édes merengéssel hallgatta végig Károlynak költöies ömlengését. Ő is az eszményiség körében mozgott, élt, — lelkiüete megegyezett Károlyéval és így rokonérzettel viseltetett iránta.

Bocsásson meg — folytató Károly — hogy lelkem ily ábrándszárnyakon lebeg, bocsásson meg, hogy kedélyem ily gyermekies irányt vett föl; de lám, e helyhez van kötve boldogságom!

Júlia kérdőleg tekintett fel. Károly nem hagyta magát zavartatni.

E kert futó-homokában szemléhetem kegyednek lábnyomait; minden, minden kegyedre emlékeztet! Itt tartózkodik legszívesebben, tudom, hogy szereti e helyet; ne csudálja tehát, ha nekem is kedvesé vált! Júliával megfordult a világ, szeretett volna szabadulni, de az átértett szavak kötve tarták őt.

Holnap már hazám lesz e kard — mondá Károly — holnap már vég fentemdi vasamat! Bucsuzni jöttem ide és kegyed nem fogja letépni ajkamról az imát! Csak egy virágot emlékül, mely ruhája szélét érintette, melyre megnyugodni szállt ajkáról a lehellet, hogy elleshesse majdan a csaták zajában szívemnek dobbanását! Oh! Júlia, mily kegyes ön, — végighallgatja a távozó harcocsnak érzeléseit!

Júlia szerette Károlyt, szerette e szép jellemalakat titokban, de úgy, hogy ezen érzelmét még csak sejtetni sem engedte. A termekben már többször találkoztak ök egyes estélyek alkalmával; de Júliának atyja, az öreg gróf, ki korán elveszté nejét, leánya neveltetése kizárólag reá nehezülve s tán saját élményein is okulva, — kényes lévén neve tisztaságára: határozott bizalmatlansággal vette, ha valaki udvarolt leányának

és olyannyira rabja volt a fiatal emberek általános-ságáról taplált nem egészen jogos nézeteinek, hogy gyakran a gyengédtelenségtől sem riadva vissza, önértetében sértegte meg a fiatalokat, midőn fagyos magaviseletével távolmaradni kényszeríté őket leánytól, oly irányban nevelve azt, hogy nem lett volna csoda, ha Júlia férfigyűlölvé válik ki csakis édes lelkének, a társadalmi külsőségek iránti finom érzékének, elfogulatlan gondolkodásomdjának és nemesen érző szívének köszönhető, hogy kiálthatatlanná nem lett. Mindazonáltal engedelmes gyermeke akart lenni atyjának, kin hálás szeretettel csungott és így áldozatul hozta cselekvés-szabadságát és érzelmeit, kiválasztva azonban a helyes utat a két szélsőség között. Az öreg gróf rendkívül szigorúan arisztokratikus elvekket hódolt és még gondolatban sem engedte volna meg magának azon bünt, hogy leányát demokratának adja nőül. A katonatisztekkel meg épen nem rokon-szenvezett. — Károly külső megjelenésével, őszinte, mesterkéletlen és mégis finom társalgásával, képzettségével és határozott szép jellemével imponált és a termekben igen kedves jelenség volt, — nem egy szíveket hozva heves verésbe, — sőt az öreg gróf is kénytelen volt bevallani önmagának, hogy Károly szeretetreméltó ember; de előítéleti fölé nem volt képes emelkedni és így határozatlan megtiltotta leányának, hogy ezen emberrel társalogjon — és amilyen nyers ember volt, az önértetes tisztnek tudtára is adta ebbeli atyai kívánatát. Az atya megtilthatta ezt neki, de szíveinek azt nem, hogy ne szeressenek. Sőt a rokonérzelmeire gyakorolt ezen kényszer mintegy harcra hívta ki a szíveket. Júlia engedelmeskedett atyjának és áldozatul hozta a külsőségeket, — nem találkozott Károlylyal; de titokban szeretett két-szeres hévvel és sok fájdalommal! — Károly volt a cselekvési tér; de imádottja iránti kíméletből szinten magába zárkózott és iparkodott önmagát legyőzni. Annnyit sejtett, hogy Júlia rokonérzelmét bírja és

az iparos-kör műkedvelő-társulata az előadandó szin-

darabok megválasztására mindig nagy gondot fordít.

Kirándulás Fiuméba, Abbazziába s Buccariba.

A f. év április hó 24-én Fiuméba, Abbazziába s Buc-

cariba rendezendő társas kiránduláshoz Zákány állo-

matra-csatlakozók az első osztályban 27 frtot a II.

osztályban 22 frtot és a III. osztályban 18 frt 50

krt fizetnek. Ezen menettéri jegyek áráiban a vasuti

menetdíjon kívül a kirándulással egybekötött pro-

gramszerű ellátás, elszállásolás s hajózásért járó ösz-

szes költségek már befoglaltnak. A kirándulóknak

frt 58 krral kevesebb. Hadmentességi adó befiz-

tetett márciusban 722 frt 55 kr.

Az első Pasteur-féle oltás Magyarországon.

Stepper Vilmos dr. temesvári orvos nem rég az

osztrák-magyar államvasutak költségen ez vesztet

Párisban és tanulmányozta Pasteur beoltási rendsz-

rét. Tanulmányait csakhamar volt alkalma fölhasz-

nálni s Temesváron Pasteur módszere szerint teol-

totta Damasci Athanas munkást, kit egy vesztet eb

megmárt. Tekintetbe véve a naponként szaporodó

Egyetemi tanárok és több száz gyakorló orvos

megvizsgálták már Brandt R. gyógyszerész svájci

labdacseit s azokat biztosan, kellemesen ható s leg-

kevésbé sem ártalmas gyógyszernek nyilvánították.

Ez a tény maga elegendő gyógyozni azokat, a kik még

netalán e kitűnő házi gyógyszer hatá-sában kételked-

nek. A valódi svájci labdacsook vételekor ügyelni kell

a czégyjegyre s Brandt R. névalírására.

Közgazdaság.

Prospectus.

Az 1881. évi XLVI. t. c. által beikellyezett

1881. május 31-én kelt engedélyokmány és a m. kir.

kormány által 1883. ápril 28-án kiadott engedély-

okmány alapján az alulirt intézetek, azaz a magyar

általános hitelbank és a cs. kir. szab. osztr. kereske-

delmi és iparhitelintézet jogot nyertek a Budapestről

Szt-Lőrincze vezető első rangu vasutának és a Rét-

szilasról Szegszárdra vezető rendes vágányu helyi

érdekű vasutak építésére és üzemben tartására.

vényekhez osztalékszelvevények csatolva, melyek az

évi tiszta nyereség összegéhez képest minden év július

1-én váltanak be. A részvényzelvevények 30 éven át

adó-, bélyeg- és illetékmentesek.

A részvények törlesztése az engedélyi időn be-

lül kisorsolás után történik és a kibocsátandó elsőbb-

ségi kötvények törlesztésének befejezése után 1859.

január 1-én veszi kezdetét.

A kisorsolt részvények tulajdonosai haszonélve-

zeti jegyeket kapnak, melyek után az 5%-os rész-

vénykamatot kivéve a részvényesek egyéb jogait,

jelesen a felülosztalékban részesedést élvezik.

Az engedélyszerű összes befektetési tőke kiegé-

szítésére kibocsátandó o. é. 7.850,000 forintnyi elsőb-

ségi kölcsön 39250 darab bemutatóra szóló 200 frtos

elsőbbségi kötvényből áll. Minden elsőbbségi kötvény

névértéke után o. é. 5%-kal kamatoz tévő utalagos

részteltekben április 1-én és október 1-én mindaddig,

míg visszafizetés végett beváltásra kerül.

Az elsőbbségi kötvények szelvevényei a törvény

értelmében 30 éven át adó-, bélyeg- és illetékmen-

tesek. Ezen kívül kötelezi magát a budapest-pécsi

vasút-részvénytársaság a 30 éves adó-, bélyeg- és il-

letékmentesség megszűné után is az elsőbbségi köt-

vény szelvevényeire eső adókat, bélyegeket és illettek-

ket sajátjából viselni.

A budapest-pécsi vasút összes részvényei és

elsőbbségi kötvényei az engedélyeseknek a két enge-

délyezett vasútvonalnak általuk eszközölt építése, fel-

szerelése és üzembe tétele fejében kiszolgáltattak.

A lefolyt három év üzleteredményei a követ-

kező számokat tüntetik fel:

1883. üzletév. (Befektetett tőke 14.000,000 frt

a fővonala.) Üzleti bevételek 1.111,971 frt 93 kr.

Üzleti kiadások, az elsőbbségi kölcsöntőke kamato-

zásának betudásával 879,109 frt 89 kr. Marad a

részvénytőke javára 231,962 frt 04 kr.

1884. üzletév. (Befektetett tőke 15.700,000 frt

a fő- és mellékvonal. Üzleti bevételek 1.197,319 frt

76 kr. Üzleti kiadások az elsőbbségi kölcsöntőke

kamatozásának és törlesztésének betudásával 975,318

frt 79 kr. Marad a részvényesek javára 222,000

frt 97 kr.

